

at stemme for, jo gaar langt videre end til at tilbagegive et Huslejetillæg eller Op- holdstillæg, som det jo hed, til dem, der tidligere have haft det. Jeg bortser fra, at ogsaa disse, der havde det før, fik Er- statning derfor i forøget Lønning. Dette er jo atter og atter fremhævet fra min Plads og af andre ærede Medlemmer, og det er udtrykkelig udtalt her i Tinget fra den daværende Ordførers Side. Jeg bortser ogsaa fra, at i alt Fald de fleste have faaet fuld Erstatning for, hvad de mistede — endogsaa afset fra den omtalte Løn- ningsforbedring — i den Tantieme, som ingen den Gang troede skulde blive til Alvor, men som nu er bleven til særdeles glædelig Virkelighed for de vedkommende, idet den har udgjort for sidste Aar for Portørernes Vedkommende 76 Kr. — om jeg husker ret —, medens Huslejetillæget jo kun var 60—120 Kr. Og lad mig i denne Forbindelse nævne, at Portørerne i København og paa Frederiksberg have jo den Dag i Dag deres Huslejetillæg paa 48 Kr. efter Loven af 15. Maj 1903, § 17. Det taler man heller ikke om. Tvært- imod lader man, som om ingen har det læn- gere. Men, som sagt, jeg skal ikke dvæle ved dette mere, at de, der virkelig havde det før, have faaet endogsaa to Gange Er- statning for det. Jeg vil blot betone, at Antallet af de Funktionærer, der havde dette Tillæg før, var 2,600, og det var jo 7 Klasser, som vare grebne ganske vil- kaarligt ud fra en eller anden mærkelig Grundbetragtning, — det ligger mange Aar tilbage i Tiden — hvad det var for 7 Klasser eller 7 Kategorier, der havde det, kunne de Herrer se af Direktør Rime- stads Artikel. Men de, til hvem man her kræver det, udgøre over 4,300 Personer. Hvor tidt skal dette dog siges, for at man kan undgaa at høre, at der her kun er Tale om at tilbagegive Folk, hvad de have mistet!

Ogsaa en anden Betragtning, et andet Argument har jeg hørt før, og det gjorde mig ondt at høre det ærede Medlem fra Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) nu omtale det. Det er dette, at omtrent 50 pCt. af disse Folk maatte have personligt Tillæg for blot at faa det samme, som de havde før. Ja, det er ogsaa noget af det, der køres med atter og atter, til Trods for alle Dementier. Det er jo op- lyst, at det, man her tænker paa og an- fører, var, at af Portørklassen, som bestod af 21—2200 Personer, havde de 1100, sagde man — 55 pCt. kaldte man det —, maat-

tet have personlige Tillæg for blot at be- holde det, de tidligere havde haft. Men dette er jo ganske usandt. Det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) frem- kom forleden Aften med nogle Oplysnin- ger om denne Sag. Jeg skal ikke her komme ind paa Detaillerne i, hvad han sagde, muligvis er der noget urigtigt deri, jeg tror det for Resten ikke, men det maa ikke betragtes som en Bekræf- telse, naar jeg ikke imødegaar det, men han har i alt Fald Ret i den Hoved- betragtning, han anførte, nemlig, at det var nødvendigt at give nogle af Portørerne et personligt Tillæg, fordi de ved ekstra- ordinære Forhold vare komne saa over- ordentlig højt op i Lønning, idet Antallet af Portører i de sidste 10 Aar var steget fra ca. 800 til ca. 1900, og da der var 5 faste Lønningsklasser med vistnok $\frac{1}{5}$ i hver Klasse, kan man forstaa, at de maatte skubbes op i de højere Lønningsklasser saa hurtigt, at de neppe vare komne ind i den ene Klasse, før de rykkede op i den næste. Nu kan man jo ikke vente, at dette skal blive ved at gælde som Norm. Trods de overordentlig gunstige Vilkaar, Portørerne fik ifølge den ny Lønningslov — naar jeg siger overordentlig gunstige Vilkaar, saa er det jo en Skønssag, men det er oplyst, at Portørernes Løn gennemsnitlig har været 156 Kr. højere, helt afset fra Tan- tiemen, end den var i det sidste Aar, før den ny Lov traadte i Kraft —, var den forudgaaende Lønning derfor for manges Vedkommende bleven saa høj, at der maatte et personligt Tillæg til for nogles Vedkommende, for at den ikke skulde blive mindre ved den ny Lønningslov. Men det er jo ganske urigtigt, at 55 pCt. af Portørerne maatte have dette person- lige Tillæg. Hvis Lønningsloven af 1903 var bleven staaende uændret, vilde det have været 1,075, altsaa omtrent et halvt Hundrede pCt., men Sagen er jo den, at Loven traadte aldrig i Kraft paa dette Punkt, thi netop paa Grund af de Hen- stillinger, der kom til Ministeren, min Forgænger, desangaaende, blev Lønnen jo ved Finansloven for det kommende Aar *med tilbagevirkende Kraft* ændret saaledes, at det kun var, om jeg ikke tager fejl, 70 $\frac{1}{2}$, der nogen Sinde have været nødte til at modtage personligt Tillæg for at komme lige saa højt op, som de vare før. Og Tallet synker stadig for hver Maaned, der gaar, efterhaanden som de Folk blive ældre i Tjenesten, og er nu sunket ned til 246. 246 er ikke 50 pCt., end sige 55 pCt. af